

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 2 czerwca 2015 roku w elektronicznym postępowaniu upominawczym powód (...) Bank S.A. z siedzibą w W., wniósł o zasądzenie od pozwanej A. N. kwoty 20.259,37 zł, na którą składały się kwoty: 18.225,35 zł tytułem należności głównej, 1.634,54 zł tytułem odsetek umownych za okres korzystania z kapitału, a także 309,48 zł tytułem odsetek za opóźnienie oraz 90,00 zł tytułem opłat i prowizji. Powód występował również o zasądzenie zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu powód podał, że pozwana zawarła z nim umowę kredytu w dniu 5 grudnia 2013 r. i nie wywiązała się z ciążącego na niej zobowiązania terminowego dokonywania spłat w wysokościach ustalonych w zawartej umowie (pozew k. 2-4).

W dniu 15 czerwca 2015 roku nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu upominawczym o sygn. akt VI Nc-e 983281/15 Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie, VI Wydział Cywilny orzekł zgodnie z żądaniem pozwu (nakaz zapłaty - k. 7).

Korespondencja przesłana pozwanej na adres wskazany w pozwie powróciła do Sądu z adnotacją „Błędny adres”. W związku z powyższym Sąd wezwał powoda do wskazania aktualnego adresu pozwanej. Mimo, iż powód w wyznaczonym terminie wskazał nowy adres pozwanej, jednak przesłana na ten adres korespondencja również powróciła z taką samą adnotacją. Z tego też względu postanowieniem z dnia 3 sierpnia 2015 roku Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie uchylił nakaz zapłaty i przekazał rozpoznanie sprawy do tutejszego Sądu (postanowienie z dnia 3 sierpnia 2015 roku – k. 16).

Na rozprawie w dniu 7 stycznia 2016 roku strona powodowa prawidłowo zawiadomiona nie stawiła się.

Pozwana oświadczyła, iż nie złożyła odpowiedzi na pozew z uwagi na brak czasu i okres świąteczny. Pozwana oświadczyła również, iż nie spłaciła należności, a także nie zwróciła się do banku o rozłożenie należności na raty, ponieważ wcześniej podpisała z bankiem ugodę (protokół rozprawy – k. 50).

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 5 grudnia 2013 roku pozwana zawarła z powodowym (...) Bank S.A. z siedzibą w W. umowę konsolidacyjnego kredytu gotówkowego (nr (...)) w wysokości 15.600,00 zł. Całkowita kwota do zapłaty przez kredytobiorcę ustalona w dniu zawarcia wyżej wskazanej umowy wynosiła 28.130,32 zł. Kredyt zgodnie z umową został udzielony na okres 84 miesięcy i miał być spłacany w ratach do 10-go dnia każdego miesiąca (umowa kredytu, k.25-28).

W dniu 16 lipca 2014 roku został zawarty aneks do umowy konsolidacyjnego kredytu gotówkowego, w którym strony postanowiły zmienić umowę kredytu w ten sposób, że okres spłaty kredytu został wydłużony do dnia 10 grudnia 2023 roku, tj. o 36 miesięcy (aneks, k. 30-34).

W związku z brakiem zapłaty zaległych rat strona powodowa w dniu 4 lutego 2015 roku wypowiedziała przedmiotową umowę stawiając całą należność w stan wymagalności (oświadczenie – k. 34).

W dniu 29 maja 2015 r. powodowy (...) Bank S.A. w W. wystawił wyciąg z ksiąg w związku z brakiem spłaty przez pozwaną zobowiązań określonych umową nr (...) z dnia 5 grudnia 2013 r. (wyciąg z ksiąg – k. 24).

Zgodnie z oświadczeniem zarówno strony powodowej, jak i pozwanej wymagalna należność nie została spłacona przez pozwaną (pozew - k. 1-5; protokół rozprawy – k. 50).

Powyższe ustalenia faktyczne Sąd poczynił na podstawie powołanych wyżej dowodów. Przede wszystkim żadna ze stron postępowania nie kwestionowała zgromadzonych w aktach dokumentów. Wobec tego Sąd uznał za wiarygodne

dokumenty przedłożone przez powoda i dał wiarę oświadczeniom strony pozwanej. W tym stanie rzeczy Sąd nie znalazł podstaw, by nie dać wiary dokumentom przedłożonym przez powoda, jak również, że zostały przytoczone w celu obejścia prawa.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

W ocenie Sądu powództwo zasługiwało na uwzględnienie.

Kodeks cywilny stanowi ogólną zasadę, w myśl, której ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne (art. 6 k.c.). Każdy fakt sporny powinien być udowodniony, jeżeli ma istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy. Zgodnie, zaś z dyspozycją art. 232 k.p.c. to strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą się skutki prawne. Zatem przede wszystkim strony powinny wskazać sądowi środki dowodowe zmierzające do wykazania prawdziwości ich twierdzeń, a ocena przydatności wskazanego przez strony należy już do Sądu. Rzeczą Sądu nie jest zarządzanie dochodzeń w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie ani też Sąd nie jest zobowiązany do przeprowadzenia z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy. Obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach, a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie spoczywa na stronie, która z faktów tych wywodzi skutki prawne (wyrok SN z dnia 17.12.1997 r., I CKU 45/96, OSNC 1997/6-7/76). Ewentualne zatem ujemne skutki nieprzedstawienia dowodu obciążają stronę, która nie dopełniła ciężącego na niej obowiązku.

Nie budzi wątpliwości Sądu, iż strony były związane umową kredytu, która została wypowiedziana przez powoda wskutek niewuiszczania przez pozwaną rat spłaty należności w terminach umową zakreślonych. W toku postępowania pozwana nie kwestionowała zasadności ani wysokości dochodzonego przez powoda roszczenia. W szczególności pozwana nie przedstawiła dowodów potwierdzających, że należność została przez nią spłacona, ani nie wykazała, iż powód nieprawidłowo wywiązał się z umowy (art. 471 k.c.). Nie bez znaczenia jest również fakt, iż na rozprawie w dniu 7 stycznia 2016 roku pozwana oświadczyła, iż nie spłaciła należności, co jednoznacznie wskazuje na uznanie przez nią zasadności roszczeń powoda. Pozwana nie kwestionowała również skuteczności wypowiedzenia umowy kredytowej, ani terminu wymagalności dochodzonego przez powoda roszczenia.

Mając na uwadze powyższe Sąd orzekł, jak w pkt. I sentencji wyroku, roszczenie odsetkowe opierając na art. 481 k.c.

O kosztach Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. – zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu. Na koszty te składa się opłata od pozwu – 1.013 zł, koszty opłaty manipulacyjnej – 2,54 zł, oraz 29,52 zł tytułem kosztów notarialnie uwierzytelnionych dokumentów, oraz kwota 17 zł tytułem zwrotu kosztów opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

Mając powyższe na uwadze, Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)